

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE KIPAR O SARADNJI U OBLASTI ZAŠTITE OD KATASTROFA

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kipar o saradnji u oblasti zaštite od katastrofa, potpisan u Beogradu, dana 2. jula 2021. godine, u originalu na srpskom, grčkom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma u originalu na srpskom jeziku glasi:

SPORAZUM

IZMEĐU

VLADE REPUBLIKE SRBIJE

I

VLADE REPUBLIKE KIPAR

O SARADNJI U OBLASTI ZAŠTITE OD KATASTROFA

Vlada Republike Srbije

i

Vlada Republike Kipar

(u daljem tekstu: Strane);

Uverene u neophodnost uzajamne saradnje u sprečavanju i ublažavanju posledica katastrofa;

Uvažavajući napore Ujedinjenih nacija u oblasti sprečavanja katastrofa i ublažavanja posledica, kao i glavne međunarodne akte usvojene u ovoj oblasti;

Imajući u vidu Mehanizam civilne zaštite Evropske unije i njegov doprinos razvoju kapaciteta za brzo i efektivno reagovanje i drugih međunarodnih organizacija u smislu zaštite od posledica katastrofa;

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Svrha Sporazuma

(1) Ovaj sporazum uređuje okvir uslova za saradnju u oblasti sprečavanja katastrofa i pripremljenosti za katastrofe, za dobrovoljno pružanje uzajamne pomoći u slučaju katastrofa na teritoriji države bilo koje Strane i druge oblike uzajamne saradnje.

(2) Saradnja između Strana sledi načela uzajamnosti i sprovodi se u okviru mogućnosti Strana.

Član 2.

Oblasti saradnje

(1) Saradnja između Strana pretežno obuhvata sledeće oblasti:

- (a) pomoć u slučaju katastrofa u zaštiti i spasavanju, kao i ublažavanje i uklanjanje njihovih posledica;
- (b) uzajamno obaveštavanje o rizicima od katastrofa i njihovim posledicama;
- (v) razmena naučnih i tehničkih znanja i transfer stručnog znanja i iskustva u oblasti zaštite od katastrofa;
- (g) obrazovanje i obuka zaposlenih koji učestvuju u aktivnostima zaštite i spasavanja;
- (d) razvoj i proizvodnja opreme za zaštitu i spasavanje.

(2) Strane unapređuju saradnju između nacionalnih organa i vladinih organizacija koje učestvuju u zaštiti od katastrofa.

Član 3.

Definicije izraza

Izrazi korišćeni u ovom sporazumu imaju sledeće značenje:

a) „katastrofa“ je elementarna nepogoda ili tehničko-tehnološka nesreća čije posledice ugrožavaju bezbednost, život i zdravlje većeg broja ljudi, materijalna i kulturna dobra ili životnu sredinu u većem obimu, a čiji nastanak ili posledice nije moguće sprečiti ili otkloniti redovnim delovanjem nadležnih organa i službi;

b) „podaci i informacije o opasnostima“ su podaci o katastrofama čija je svrha rano obaveštavanje o neposrednoj opasnosti i sprovođenje mera zaštite i drugih mera kako bi se obezbedila sigurnost za ljude, imovinu i životnu sredinu;

v) „spasavanje i pružanje pomoći u katastrofama“ su aktivnosti svih spasilačkih snaga i resursi čija je svrha neposredno i posredno ublažavanje i uklanjanje posledica katastrofa;

g) „spasilački timovi i stručni pojedinci“ su adekvatno obučeni i opremljeni timovi i lica koje je država pošiljalac odredila da pružaju pomoć;

d) „zaštitna, spasilačka i druga oprema“ su sredstva za ličnu i kolektivnu zaštitu, uključujući opremu za spasavanje, prevozna sredstva i tehnička i druga sredstva koja koriste spasilački timovi i stručni pojedinci;

đ) „humanitarna pomoć“ je hrana, voda za piće, lekovi, sanitetski materijal i drugi artikli namenjeni slobodnoj distribuciji pogođenom ili ugroženom stanovništvu koju država primalac daje kao pomoć za ublažavanje posledica katastrofa;

e) „Država primalac“ je strana čiji nadležni organi traže pružanje pomoći u katastrofama od druge Strane;

ž) „Država pošiljalac“ je Strana čiji nadležni organi odobravaju zahtev za pomoć druge Strane.

Član 4.

Nadležni organi

(1) Nadležni organi za sprovođenje ovog sporazuma su:

- u Republici Srbiji: Ministarstvo unutrašnjih poslova – Sektor za vanredne situacije;
- u Republici Kipar: Ministarstvo unutrašnjih poslova – Sektor za civilnu zaštitu;

(2) Nadležni organi sastaju se prema potrebi radi efikasnog sprovođenja ovog sporazuma.

(3) Prilikom sprovođenja ovog sporazuma, nadležni organi su ovlašćeni da uspostave neposredne kontakte i veze. U tom smislu, nadležni organi razmenjuju adrese i podatke o telekomunikacionim vezama i osobama za kontakt.

(4) Strane obaveštavaju jedna drugu pisanim putem o svim promenama u pogledu nadležnih organa i njihovim adresama najkasnije 30 (trideset) dana od dana promene.

Član 5.

Razmena znanja i iskustava

(1) Strane obaveštavaju jedna drugu o naučnim i tehničkim saznanjima i iskustvima u svrhu predviđanja i uklanjanja posledica katastrofa kao i efikasnije

zaštite i spasavanja i staraju se o tome da razmenjuju i prenose stručna znanja i iskustva u zaštiti od katastrofa.

(2) Strane razmenjuju informacije o važećem nacionalnom zakonodavstvu u oblasti zaštite od katastrofa.

(3) Strane takođe nastoje da efikasno koriste rezultate i saznanja proistekla iz naučno-tehničke saradnje u oblasti zaštite od katastrofa.

Član 6.

Obrazovanje i obuka

Strane promovišu uzajamnu saradnju u oblasti obrazovanja i obuke zaposlenih koji učestvuju u aktivnostima zaštite i spasavanja na sledeći način:

a) kroz uspostavljanje neposrednih veza i saradnje između obrazovnih institucija i razmenu predavača, instruktora i drugih eksperata;

b) kroz organizovanje edukacije i obuke zaposlenih;

v) kroz razmenu obrazovnog i nastavnog materijala kao i iskustava stečenih tokom aktivnosti zaštite i spasavanja;

g) kroz organizovanje zajedničkih vežbi u oblasti zaštite i spasavanja.

Član 7.

Razvoj i proizvodnja opreme za zaštitu i spasavanje

Strane podstiču saradnju između vladinih institucija i privrednih subjekata u oblasti tehnološkog razvoja i proizvodnje opreme za zaštitu i spasavanje.

Član 8.

Obaveštavanje o pretnjama i katastrofama

(1) Nadležni organi Strana obaveštavaju jedni druge o pretnjama i katastrofama koje mogu ugroziti ili pogoditi bilo koju Stranu.

(2) Obaveštenje o pretnji ili katastrofi sadrži: opis pretnje ili katastrofe, informacije o mestu, vremenu, razmerama i posledicama katastrofe kao i o preduzetim preventivnim i drugim merama.

(3) U slučaju katastrofe, nadležni organi Strana obaveštavaju jedni druge i o potrebnoj i dostupnoj pomoći i mogućnostima i načinima pružanja iste.

(4) Obaveštenje o pretnji ili katastrofi može se dostaviti pisanim putem ili usmeno na engleskom jeziku. Usmeno obaveštenje mora biti potvrđeno pisanim putem.

(5) Kako bi se olakšala razmena informacija o meteorološkim i hidrološkim opasnostima, mogu se uspostaviti direktne veze između organa Strana koji su nadležni za tu oblast.

Član 9.

Pružanje pomoći

(1) Nadležni organ Strane koja je pogođena katastrofom može zatražiti pomoć od nadležnog organa druge Strane. Pomoć može obuhvatiti spasilačke timove i stručne pojedince, opremu za zaštitu i spasavanje i humanitarnu pomoć.

(2) Zahtev za pružanje pomoći iz stava 1. ovog člana mora sadržati: informacije o vrsti i obimu tražene pomoći, informacije o institucijama i osobama sa kojima će se uspostaviti veza i koje su nadležne za prijem određene vrste pomoći kao i predlog načina pružanja pomoći.

(3) Pored informacija iz stava 2. ovog člana, zahtev za humanitarnu pomoć u vidu lekova i sanitetskog materijala mora sadržati i spisak svih potrebnih dokumenata koje Država primalac traži za lekove i sanitetski materijal koji se unosi na teritoriju Države primaoca.

(4) Pomoć se pruža u skladu sa nacionalnim propisima Strana.

Član 10.

Prelazak preko granice i boravak na teritoriji države Strane primaoca

(1) U cilju pružanja brže i efikasnije pomoći prilikom zaštite i spasavanja, kao i uklanjanja posledica katastrofe, Strane odobravaju spasilačkim timovima i stručnim pojedincima koji pružaju pomoć pojednostavljenu proceduru prelaska državne granice.

(2) Nadležni organi se dogovaraju o načinu dolaska i odlaska i o dužini boravka spasilačkih timova i stručnih pojedinaca koji pružaju pomoć na teritoriji države Strane primaoca.

(3) Spasilački timovi i stručni pojedinci koji pružaju pomoć moraju posedovati važeću putnu ispravu ili drugu ispravu propisanu za prelazak državne granice kojom dokazuju svoj identitet.

(4) Pripadnici spasilačkih timova i stručni pojedinci koji pružaju pomoć imaju pravo da nose svoje uniforme na teritoriji države Strane primaoca.

(5) Zabranjeno je unošenje oružja, municije i eksplozivnih sredstava na teritoriju države Strane primaoca.

Član 11.

Privremeni uvoz i izvoz zaštitne, spasilačke i druge opreme

(1) U slučaju katastrofa, Strane pojednostavljaju procedure u vezi sa privremenim uvozom, izvozom i prevozom zaštitne, spasilačke i druge opreme. Prilikom prelaska državne granice, vođa spasilačkog tima i stručni pojedinac mora da dostavi spisak zaštitne, spasilačke i druge opreme nadležnom organu Države primaoca.

(2) Spasilački timovi i stručni pojedinci koji pružaju pomoć prenose preko državne granice zaštitnu, spasilačku i drugu opremu koja im je potrebna za pružanje međunarodne pomoći, kao i sredstva koja su potrebna za njihove sopstvene potrebe i samodovoljnost tima.

(3) Ukoliko se zaštitna, spasilačka i druga oprema ne upotrebi, ona se mora vratiti Državi pošiljaocu. U slučaju da zaštitna, spasilačka i druga oprema ostaje kao pomoć u Državi primaocu, nadležni organ Države primaoca mora biti obavešten o vrsti i količini opreme i mestu gde se ona nalazi. Taj organ prosleđuje tu informaciju relevantnim carinskim organima. U tom slučaju primenjuju se propisi Države primaoca.

(4) Odredbe stava 3. ovog člana primenjuju se i na uvoz u Državu primaoca lekova koji sadrže opojne droge i psihotropne supstance i na vraćanje neupotrebljenih količina navedenih lekova Državi pošiljaocu. Uvoz i izvoz opojnih droga i psihotropnih supstanci u okviru međunarodnih sporazuma ne smatra se spoljnotrgovinskim prometom.

Lekovi koji sadrže opojne droge i psihotropne supstance mogu se uvoziti samo u količinama koje su potrebne za hitnu medicinsku pomoć i koristiti pod nadzorom medicinskih stručnjaka koji su prošli odgovarajuću medicinsku obuku, u skladu sa propisima Države primaoca.

(5) Strane pojednostavljuju procedure u vezi sa privremenim uvozom, izvozom i prevozom zaštitne, spasilačke i druge opreme preko državne granice radi izvođenja zajedničke edukacije i obuke u oblasti zaštite i spasavanja u skladu sa članom 6. ovog sporazuma.

Član 12.

Korišćenje vazduhoplova

(1) Vazduhoplovi se mogu koristiti za hitan transport spasilačkih timova ili stručnih pojedinaca koji pružaju pomoć, zaštitne, spasilačke i druge opreme, kao i drugih vrsta pomoći u skladu sa ovim sporazumom.

(2) Nadležnom organu Države primaoca moraju se dati detaljne informacije o vrstama i oznakama vazduhoplova, posadi, teretu i drugim potrebnim parametrima. Država primalac određuje vreme, planiranu trasu leta i mesto dolaska.

(3) Propisi strana kojima se uređuju letovi vazduhoplova primenjuju se na korišćenje vazduhoplova. Svaki plan leta mora sadržati potrebne informacije u vezi sa planiranim letom vazduhoplova ili njegov deo i mora se dostaviti jedinicama službe za vazdušni saobraćaj. Strane su obavezane standardima i smernicama Međunarodne organizacije za civilno vazduhoplovstvo.

Član 13.

Korišćenje vojnih vazduhoplova

Korišćenje vojnih vazduhoplova u svrhu ovog sporazuma dozvoljeno je samo uz prethodnu pismenu saglasnost sa Državom primaocem.

Član 14.

Organi odgovorni za koordinaciju međunarodne pomoći

(1) Nadležni organi Države primaoca su u svim slučajevima odgovorni za prihvatanje i koordinaciju pružanja međunarodne pomoći.

(2) Organi iz stava 1. ovog člana poveravaju zadatke isključivo šefovima spasilačkih timova i stručnim pojedincima Države pošiljaoca, koji pak obaveštavaju svoje podređene o detaljima izvršenja.

Član 15.

Zaštita i podrška radu spasilačkih timova i stručnih pojedinaca

Organi Države primaoca osiguravaju bezbednost, hitno zdravstveno zbrinjavanje kao i odgovarajuću zaštitu i podršku spasilačkim timovima i stručnim pojedincima Države pošiljaoca koji izvršavaju zadatke spasavanja i pružanja pomoći.

Član 16.

Troškovi pružanja pomoći

(1) Država pošiljalac nema prava na potraživanje naknade troškova za pružanje pomoći od Države primaoca. Ovo takođe važi i za troškove nastale zbog upotrebe, oštećenja ili gubitka zaštitne, spasilačke i druge opreme.

(2) Ukoliko spasilačkim timovima i stručnim pojedincima koja pružaju pomoć nestane zaliha koje su poneli sa sobom, Država primalac snosi troškove njihovog održavanja u dobrom stanju i potrebnih zaliha do završetka zadatka pružanja pomoći. Po potrebi, pružaju im se odgovarajuća logistička podrška i zdravstveno zbrinjavanje.

(3) Prevozna sredstva koja se koriste za pružanje pomoći izuzimaju se iz naplate korišćenja saobraćajne infrastrukture i naknada i drugih doprinosa.

Član 17.

Naknade i odštete

(1) Strane se odriču svih potraživanja za naknadu štete nanete zaštitnoj, spasilačkoj i drugoj opremi, pod uslovom da štetu prouzrokuje spasilački tim ili stručni pojedinac koji pomaže u izvršavanju zadataka spasavanja i pružanja pomoći u katastrofama saglasno ovom sporazumu kada šteta nije naneta namerno niti grubom nepažnjom.

(2) Strane se odriču svakog prava na naknadu u slučaju telesnih povreda i trajnih posledica po zdravlje i u slučaju smrti učesnika u operaciji spasavanja, ukoliko se to desilo tokom izvršavanja zadataka spasavanja saglasno ovom sporazumu, izuzev u slučaju kada je šteta naneta namerno ili grubom nepažnjom.

(3) U slučaju štete nanete trećim licima tokom vršenja zadataka obuhvaćenih ovim sporazumom, Država primalac preuzima odgovornost kao da su štetu naneli njeni spasilački timovi i stručni pojedinci prilikom pružanja pomoći, izuzev u slučajevima kada su štetu namerno ili grubom nepažnjom naneli spasilački timovi ili stručni pojedinci koji pružaju pomoć, a koji pripadaju Državi pošiljaocu.

(4) Odgovornost za štetu iz stavova 1, 2. i 3. ovog člana nastupa po stupanju na teritoriju ili u vazdušni prostor Države primaoca i traje do napuštanja njene teritorije ili vazdušnog prostora.

Član 18.

Korišćenje sredstava informisanja i komunikacije

(1) Nadležni organi Strana obezbeđuju veze za međusobno informisanje i komunikaciju, naročito telefonske, radio i druge veze između spasilačkih timova i stručnih pojedinaca koji pružaju pomoć, u skladu sa ovim sporazumom, uz poštovanje međunarodno usaglašenih pravila komunikacije. Nadležni organi Strana takođe obezbeđuju pristup internetu.

(2) Strane razmenjuju spiskove radio frekvencija koje je dozvoljeno koristiti na njihovim teritorijama u svrhu međusobne komunikacije, na osnovu prethodno pribavljenih radio-licenci.

Član 19.

Stupanje na snagu

(1) Sporazum se zaključuje na neodređeni vremenski period.

(2) Sporazum stupa na snagu na dan prijema poslednjeg obaveštenja o ispunjenju domaćih pravnih uslova neophodnih za njegovo stupanje na snagu.

Član 20.

Uticao ovog sporazuma na druge sporazume

Ovaj sporazum ne dovodi u pitanje prava i obaveze Strana koji proističu iz drugih međunarodnih sporazuma.

Član 21.

Rešavanje sporova

Strane rešavaju sporove u vezi sa tumačenjem i sprovođenjem ovog sporazuma međusobnim konsultacijama i pregovorima.

Član 22.**Izmene i dopune**

(1) Strane mogu menjati i dopunjavati ovaj sporazum potpisivanjem zasebnog protokola koji stupa na snagu saglasno članu 19. stav 2. ovog sporazuma.

(2) Pisana obaveštenja Strana o izmenama podataka o nadležnim organima i njihovim adresama, telekomunikacionim vezama i kontakt tačkama ne smatraju se izmenama i dopunama ovog sporazuma.

Član 23.**Raskid Sporazuma**

(1) Obe Strane imaju pravo da raskinu ovaj sporazum pisanim putem diplomatskim kanalima. Raskid Sporazuma stupa na snagu tri meseca od datuma prijema obaveštenja o raskidu.

(2) Raskid Sporazuma ne dovodi u pitanje obaveze u vezi sa njegovim sprovođenjem koje još uvek važe na dan njegovog raskida.

Biće sačinjeno u Beogradu dana 2. jula 2021. godine, u dva originalna primerka na srpskom, grčkom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi podjednako verodostojni. U slučaju razlika u tumačenju ili primeni odredbi ovog sporazuma, tekst na engleskom jeziku ima prednost.

Za Vladu
Republike Srbije:

Za Vladu
Republike Kipar:

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.